

Neneta. Penres les Bains es molt alluny d'ací on estem. Segons diuen
he han 30 Km. Ja m'enteraré bé de la situació i t'ho diré
que ara no sabem on estem situats.

(95)

Ermita à Fourtou, 12-VIII-40

Maria mera ben mera: Aquesta tarda he quedat aci al corral fent pot-
rer un xic el maula. Finc una mica de mal de vent a estones. El canvi
d'aigües. Ja he pres un xic de bismut i no serà res. Aprofitaré content
la solitud per a festejar-te una estona. Primerament caldrà que et di-
gui que ahir vaig rebre dues cartetes teves. Ja t'ho dic al dorso de
l'envelop de la carteta d'ahir. Tot arribà bé a les meves mans: la car-
ta de casa i les tres targetes postals. Vols que et digui sincerament so que
penso de les coses de Vilanova? Què no ho passen molt bé, econòmicament
s'entén. Naturalment que ben aïrat es refaran del tot. Fes avís quan
dies que feres malament en dir-los-hi que enriessin menjar i més, l'ex-
cusa dient que jo no estava massa bé. Tantes i tantes vegades com t'he
dit mocosa meua, que limitessis bé les coses. Naturalment que només
pots dir los hi disgustos fent-ho així. Ja pots rectificar tot seguit i
sobretot seguir el meu consell quant et dic que et limitis a preguntar
com estan i dir que estem bé que res ens manca. He feres així Maria
mera? No vols creure al teu home i et poses sempre de pens a la ga-
lleda. Diguis que no és veritat, micosot meu.

Deuix enviant alguna tarja. Les tres han sortit a-
quest mati. He escrit a on Herrer i Mateu, una altra a Brom per un xicot
de Cerero i l'altra per la mestra de Toulouse donant-li la nova adreça
Vaig fer una carta per la Canals. Un tip d'escriure en resum.

Merio mera. La nova carta d'ahir era un xic

pesimista. Aqueste és ja més optimista. Em refereixo naturalment a la
cosa de treball. Anir d la tarda parlarem amb el patró i no costà
fer-lo entrar un xic a la raó. Ha augmentat 10 francs el preu de les
piles i a més foren carbó i segons el xicot tècnic en la matèria ens
defensarem un xic més, no molt però una vintena o vint-i-cinc francs
al dia. Ja es pot resistir. Un dia d'aquests ens entregara la cuina
pel nostre compte De moment seguim igual. Ens donia algun franc per
comprar tabac i ens el portà. Veurem. Pel que sembla podem re-
sistir bé el temps que jo desitjava i que considero com el deia definitiu
per a buscar solució millor. No penso pas com tu. Jo tinc confiança i
estic segur que les expedicions ens faran. Espera i esperem cartes de
fora i pensa que segons el que diguin no badarem. Aquí no hi ha alanc-
brados i no es difícil desplaçar-se cercant alguna excusa. Entre els dot-
ze hi han bons companys i ben relacionats. En aquest aspecte si
que fora convenient que em giréssis algun franc: un centenar, o cent
cincuenta. Segons el que diguin precisariem una sortida i seguir que
arreglaríem quelcom. Pensa que aquests diners viuran al cul de la car-
tere solament pel cas que convingués sortir d'ací per quelcom d'inte-
rès o bé per la raó o raons que t'exposava ahir. Els suficients per
arribar-me a visitar a en Costafreda i si cal anar hi penso anar hi
amb papers arreglats. Demà vindran a retrostar-nos diquei el amo
i ens donaran el recípte. Tot es va arreglant poquet a poquet
i no perdí confiança i veurà com la cosa marxa. ✱

Vols que et digui una cosa? Estic segur que la Canots vol marxar. Creus tu que li han presentat el dilema de canyar o cagar? No ho crec. Simplement recol·leixen i han recollit a la gent que s'han quedat sense treball. fets els que treballaven a la terra o en altres llocs i no han estat acomiadats seguen-
xen com abans. Aquests són els meus informes i a Broam venien així tots i alguns trobaren feina mentre venien al Camp i no entraren.
Que faci el que li plogui. To li dic que tingui confiança que res de dolent
ho de succeir li. Que sortirem d'ací dintre de poc i si vol seguir amb
nosaltres estarem contents i que junts ens obrirem camí a les noves
terres de promissió.

La meua mocosa està un xic pessimista! Tens potser una mi-
queta de raó, però per això no cal desesperar. Creu-me. És que nosaltres
que el teu Pepe té tantes ganes com tu de refer la vida? Si Maria
meua. Feu ho necessite, però... i jo? Vag a dir-te que ho necessito més
que tu, o tant com tu. fot vindrà. No ens desesperem, ni correm massa.
Jo no perdo les esperances que ben aviat un nou sol lluirà per nosaltres
dos. Si sortim ja no hi ha problema. Si cal restar aquí ja m'esper-
claré. Vindrà aquí, fer-te reclamar pel amor (veguer que no necessiten a
ningú) però cas que necessitessin seria la darrera solució. La vida aquí
és dura i si volen mules pel treball que se les comprin. La meua mo-
cosa no ho és cap mulla i el seu Pepe vol que en cas de restar aquí
treballi però el mínim se converteix. Quin país, neneta meua! Aquí no hi
podem anellar pel que es veu. Som encara indesitjables i és en ra-

que hom demostre amb el treball i comportament que no ens mengem
les criatures. No desespero però de refer aï la nostra vida si no és pos-
sible anar a veure a en Farrús, que seria el millor. És dinou mesos
ja de patir i allò és el sedant que cura tots els nostres mals.

La cosa de fer el menjar ja m'espavilaré. A nosaltres no
ens mancarà res. És el pató qui té de suministrar-nos. Ell té comió i
amb carbó res li mancarà. Si arribem també sortirem, però no
caldrà, n'estem segurs. Aquí com arreu l'estrapels i l'intercanvi seran
ariadet a l'ordre del dia. És tot, Maria mora, pots comprar sabó per ro-
tar la roba? No en tinc molta ara, però comprant un parell de pas-
tilles. Ahir ens en donaren un xic però poc i si només donessin el que
ens donaren és insuficient. Compra'l si encara no està reconat i
guarde'l que ara és que em falta's te'n demanaria. No ho crec, però....

Què vols que faci? Escriure a la Legació de Mèxic o hi-
le? No pas mentre no rebi informació de com marxa la cosa. Ja et
dic ço que penso, Maria mora, segons que se'm digui escriuiré de nou
i segons que contestin penso arribar-me on sigui personalment.
És el millor. Si la gent és a Toulouse ja sé on anar a menjar. Un xic
de cosa dura i a casa la mestra, si fossin a Montauban, ja sé qui hi he
De tot sortirem. So que interessa és que no sigui bulo tot i que ni hagi
quellom que si és així no estem mal situats. La tia ja donarà sengals
de vida. No extranyeu-hoques perant la terra o dues erruents, i bé
hoques saltot a Anglaterra que en aquest cas costa escriure, res
pot fer

Salutacions a tots. Petons a Janó
Pela meua Mma, uns petons i abraçades ben pudes del seu
Pepo